

Förslag till svar på skriftlig fråga från Nordiska rådet till de nordiska regeringarna om ADHD

1. Skriftlig fråga från Nordiska rådet

Nordiska rådets medlem Oddný G. Harðardóttir (Sf) har den 3 maj 2019 ställt följande skriftliga fråga (E 5/2019) till de nordiska regeringarna:

Skriftligt spørgsmål om ADHD

I de senere år har vi fået en meget større viden om ADHD, der findes flere løsninger for folk med ADHD og heldigvis er samfundets fordomme på retur. Det, som tidligere blev betragtet som en børnesygdom, er nu anerkendt som en medfødt neurologisk lidelse og ikke en sygdom, og man ved, at 3-5 % af alle voksne døjer med ADHD-symptomer hele livet. Dette gælder ikke mindst i Norden, som i mange henseender har været førende på denne front. Ikke desto mindre møder folk med ADHD stadigvæk fordomme og forhindringer mange steder i vores nordiske velfærdssamfund. Især voksne oplever at møde mindre forståelse og accept end børn. Dette gælder ik-ke mindst i forbindelse med arbejdsliv og studier, men også andre steder i samfun-det, hvor personer med ADHD burde have præcis samme muligheder og rettigheder som andre borgere i de nordiske samfund, da intet i ADHD-diagnosen retfærdiggør, at denne gruppe diskrimineres.

I denne anledning rettes følgende spørgsmål til de nordiske regeringer:

1) Hvilken effekt, om nogen, har en bekræftet ADHD-diagnose på individets muligheder for at kvalificere sig til at blive optaget på en politiuddannelse og/eller studere politividenskab (eng. Police Science) for at opnå erhvervs-mæssige rettigheder? Har det nogen indflydelse, hvorvidt personen får eller har fået en anerkendt medicinsk behandling mod ADHD?

2) *Hvilken effekt, om nogen, har en bekræftet ADHD-diagnose efterfølgende på individets muligheder for at opfylde betingelser for praktik? Har det nogen indflydelse, hvorvidt personen får eller har fået en anerkendt medicinsk be-handling mod ADHD?*

3) *Hvilken effekt, om nogen, har en bekræftet ADHD-diagnose på individets muligheder for at opfylde betingelserne for at blive ansat inden for politiet, hvad enten det gælder jobansøgningen eller selve ansættelsen? Har det no-gen indflydelse, hvorvidt personen får eller har fået en anerkendt medicinsk behandling mod ADHD?*

2. De nordiska regeringarnas svar

De nordiska regeringarna lämnar följande svar på den skriftliga frågan.

I de nordiska länderna råder olika förutsättningar för personer med ADHD-diagnos att antas till polisutbildning, genomföra praktik och att anställas som polis. I alla länder innebär dock en ADHD-diagnos en möjlig eller kategorisk begränsning.

I Sverige och Norge kan den som har en ADHD-diagnos inte antas till polisutbildning. I Norge föreligger dock inga omedelbara hinder för den som har en ADHD-diagnos att bli anställd i polis- och lensmannsetaten. En förutsättning för att bli anställd som polis i Norge är dock att den sökande har genomgått polisutbildning.

I Danmark, Finland och Island görs en individuell bedömning av hälsotillståndet hos den som söker till polisutbildningen. Vid denna bedömning avgörs om en sökande med ADHD-diagnos kan antas till polisutbildningen och senare arbeta som polis.

Nedan följer en närmare beskrivning av förutsättningarna i respektive land.

I Danmark görs en individuell bedömning av varje sökande till polisutbildningen med avseende på den sökandes möjligheter att

genomföra utbildningen och att bli anställd som polis. Bedömningen görs av en läkarkonsult eller efter dennes riktlinjer. Härvid bedöms de sökandes psykiska stabilitet och balans då det är särskilt viktigt att man som polis reagerar på ett ändamålsenligt sätt även i pressade situationer. Eftersom det bedöms att tidigare psykiska sjukdomar eller störningar kan innebära en risk för efterreaktioner eller återfall är det ofta svårt för den som har diagnosticerats med ADHD att bli godkänd vid denna bedömning. Detta gäller även då personen i fråga är friskförklarad.

I Finland finns inget kategoriskt hinder för en person med ADHD-diagnos att antas till polisutbildningen, genomföra praktik och att anställas som polis. Varje sökandes lämplighet bedöms individuellt. Om en person med ADHD-diagnos kan delta i utbildning och praktik beror på hur allvarliga symptomen är och hur personen svarar på behandling.

I Island kan en sökande till polisutbildningen som har ADHD nekas antagning även om personen får medicinsk behandling mot ADHD. Bedömningen görs dock på individuell basis utifrån intyg från specialläkare. Denna bedömning påverkar följaktligen också möjligheten att delta i praktik och att anställas som polis.

I Norge kan den som har en ADHD-diagnos inte bli antagen till polisutbildningen, även om den diagnosticerade får medicinsk behandling. Detta följer av Politihøgskolens riktlinjer för bedömningen av de medicinska krav som ställs vid antagning. En sökande som inte längre uppfyller de diagnostiska kriterierna för ADHD, t.ex. om denne tidigare har fått en felaktig diagnos, är dock inte förhindrad att bli antagen till Politihøgskolen på angiven grund. En ADHD-diagnos är inte diskvalificerande för att bli antagen till de mastersutbildningar i polisvetenskap och polisledning som Politihøgskolen anordnar. Till dessa kurser kan även personer utan polisutbildning antas.

I Sverige har Polismyndigheten bedömt att neuropsykiatriska diagnoser, som ADHD, ska vara diskvalificerande för att antas till polisutbildningen och för att kunna bli polis. Polismyndigheten har gjort denna bedömning med tanke på polisyrkets krävande art. Då den som har en ADHD-diagnos inte kan antas till polisutbildningen i Sverige kan denne inte heller delta i praktik eller anställas som polis i Sverige.

Detta svar har godkänts av regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige.

Áslaug Arna Sigurbjörnsdóttir
Justitsminister